

Editorial

Al aptelea cerc al Infernului

Căldură mare, înghesuială ucigătoare și manele răsunând mult prea "gădălitoare", pentru urechile mele, din boxe. Unde credeți că mă aflu? În autobuz, unde altundeva? Numai că, la o privire de ansamblu, ar putea să se spună că sunt în al aptelea cerc al Infernului. Și care e cea mai bună modalitate de a-mi omorî timpul până la destinație? "Spionarea" celorlalți clienți.

Cu un loc mai în față, pe stânga, doi bărbani discută aprins, gesticulând. Subiectul? Cutare și cutare latifundiari care au mai achiziționat hectare întregi de pământuri dure pentru a construi hoteluri noi și magazine.

"D'apă! gândește-te-te numa' ce bani or scoate ei din asta!", zise cel care rîde cu vădită indignare.

Îmi întreb: oare acest lucru nu ar putea fi oprit de la distrugerea definitivă și ireversibilă a zonelor verzi, și așa prea puține la ora actuală pe Glob? Sau măcar de-a găsi alternative ecologice la construirea edificiilor. Vor compensa ei, oare, dezechilibrul pe care îl produc prin defrișări, deseleniri și prin transformarea spațiilor verzi în betoane? Măcar dacă ar utiliza materiale de construcții ecologice și să planteze alii arbori și arbuști (măcar de dragul esteticii). Oricum, fiecare ce face, lui îi face. Parcă așa se spune, nu? Însă, gândiți-vă doar cât admirați ieșiți clienți și ar atrage un hotel care ar folosi ca sursă alternativă de energie panouri solare, care ar da spre folosință de urgență și nu căzi de baie (consumându-se astfel de 4 ori mai puțin apă), care ar pune la dispoziție clienților "pungi pentru toată viața" care ar putea fi într-un final reciclate și transformate în mobil sau care ar avea un plan de colectare selectiv bine pus la punct. Și câte alte gesturi compensatorii ar mai putea fi făcute! Poate că unii clienți ar adopta apoi unele din aceste măsuri chiar la ei acasă!

Însă, cum românul se uită prea des în ograda vecinului și vede că nici acesta nu stă mai bine la capitolul ecologie, nu simte povara responsabilității față de mediu. De ce să facă omul un lucru bun când nici altul nu face? Dar nu ar trebui să fie de mirare, căci întotdeauna când responsabilitatea unei sarcini este împărțită mai multor indivizi, randamentul fiecăruia în parte este scăzut. Trebuie ca FIECARE să își dea seama că Pământul nu este moștenit de la bunici, ci împrumutat de la nepoți.

Cine este dispus să protejeze natura nu ar trebui să se rezume la cea mai facilă metodă, aceea de a nu mai arunca de euri pe spațiile verzi, și apoi să se considere "martiri ce s-au jertfit" și, gata, planeta este salvată. Dar nici să nu fim pesimiști cu privire la orice tentativă de "învierire". Căci, precum spune una din legile lui Murphy, "pronosticurile negative duc la rezultate negative, iar pronosticurile pozitive duc tot la rezultate negative." Cumpătați în "verziciune", încet, încet vom obține rezultatele dorite.

Caraba Mădălina,
18 ani

Stop cadru

Regim politic - dioxid de carbon

Specia umană este un dictator. Natura însă este victimă, și asuprită. Regimul „politic” este stabil, asta chiar dacă, în ultima perioadă, cantitatea de dioxid de carbon din atmosferă a crescut cu 30%. Se observă totuși tot mai frecvente derapaje ale sistemului. Încalzirea globală amenință stabilitatea „regimului”.

Septembrie 2007; oamenii de știință anunță un bloc de gheață de mărimea statului Florida s-a topit în mai puțin de o săptămână. Dar pe noi nu ne privește, suntem destul de departe, nu? Poate că interesul va crește când apele mari vor terge de pe hartă Delta Dunării și o mare parte din litoral. "Dar asta e absurd", vă spun eu. Ei bine, dacă temperatura planetei crește cu 3°C, gheața din Groenlanda se topește, iar nivelul mării se ridică cu 7 metri. După cum se știe, altitudinea medie a Deltei Dunării este de 0,5 metri.

Dar ce anse sunt că temperatura să se ridice cu 3°C? Măsurătorile speciale timpurii spun că, în ultimul secol, aceasta a crescut cu 0,6°C. Estimările spun că în următorul secol temperatura va crește cu 1,4 până la 5,8°C.

O adevărată revoluție! Natura își cere drepturile! Ar trebui să plecăm urechea sau să mergem mai departe? Merită noi să ne preocupăm de care ni-l poate pricinui, oricând, natura? Gândiți-vă la oamenii nevinovați uciși de tsunami în 2004. Acum însă, gândiți-vă la bomba nucleară de la Hiroshima. Cu ce drept uraganele distrug așezările umane? Dar noi, cu ce drept tergem de pe fața Pământului pădurile, munții, lacurile... ecosisteme întregi, pentru a construi în locul lor orașe și fabrici? Gândiți-vă la câte râuri au inundat, din cauza ploilor și zăpezilor, pe care capacitatea din munți nu le mai pot opri.

Dar pe câte râuri plutesc alte râuri formate din scurgeri de reziduuri industriale? Așadar, avem noi o vină, sau nu? Ne merită soarta?

Se estimează că, în următorii 50 de ani, un milion de specii vor dispărea datorită schimbărilor climatice. Pare exagerat? De fapt, toată povestea asta cu încălzirea globală pare absurdă, nu? Cu toate acestea, simțim pe pielea noastră că vremea s-a răcit anormal și nu s-a încălzit, în acest început de toamnă! Se pare că încălzirea globală are ca efect „răciră globală". Dar asta s-a mai întâmplat în istoria planetei: apa rece, provenită din topirea ghețurilor, ajunge în oceane, iar noii curenți oceanici, astfel formați, au o influență directă asupra cliimei. Așadar, putem să trăim în continuare cu iluzia că acest fenomen nu afectează viața din oceane.

Oamenii de știință vin cu soluții excentrice: umbrirea Pământului folosind sateliți sau împrăștierea de sulf în atmosferă. Până când aceste planuri merg și se vor realiza, poate ar fi mai simplu să eliminăm cauza pentru a elimina efectul. Iar cauza este emisiile de dioxid de carbon în aer, în primul rând ca rezultat al producerii de energie, iar în al doilea rând, datorită mașinilor. Bineînțeles, mai sunt și gazele eliberate de vaci, care contribuie și ele în mare parte, după ultimele teorii. Năserioase...

Așadar, ce putem face? Să întindem noi o mână de ajutor, să mai plantăm un copac pe care să-l "hrănim" cu dioxidul de carbon al mașinilor personale. La urma urmei, nici Ceaușescu nu a fost înțeles de ajutorul poporului, nu-i așa?

David Raluca,
17 ani

Plaiuri Oradea

Zilele Oraului Oradea - Noi în lumea necuvântătoarelor

Fugind parcă de rutina zilnică, de muncă, de problemele cotidiene, de vremea nepriemnică... orădenii și-au dat întâlnire la Zilele Oraului Oradea, grupate sub genericul Festivalului Toamnei Oradea. Unul din cele mai importante evenimente ale Oradiei, serbările anului 2007 au avut loc între 12 și 14 octombrie.

Redacția „Verde-n față” a descoperit un martor minuscule, un insectă, în ziua din pricina staturii lui, are un punct alt punct de vedere asupra evenimentelor.

„Ea a doua zi a festivităților. Abia mă trezesc. Miile de pași care au răsunat betonul trotuarelor, purtându-mă încoace și încolo, efortul de a evita să îmi cădă ceva pe cap, și să nu mă strivească, zgomotul... serbarea asta ca un uragan mă epuiză. Parcă nici orașul, vechi de sute de ani, nu mai e la locul lui. Erupția de zgomot și veselie pare să fi dislocat pietrele și cărămizile, parcă totul în jur se prăbușește. Sunt obosit! Abia, abia mă-am ascuns într-o sticlă stoarsă de unul din înșetașii bipezi care sug totul de parcă n-ar fi viață. Singurul avantaj al locuinței de sticlă este protecția, e drept relativ, pe care mi-o asigură de pașii ce nu în cont de nimic. Accept că, pentru o vreme, aceasta va fi casa mea. Ar fi mai bine în iarbă. Dar... acolo în toată lumea mea sunt oamenii, mastodonții tăciunii și sâlbaticii care fac atâtea caz de civilizație iarăși, care, poate tocmai fiindcă sunt cei mai puternici, ceea ce nu înseamnă neapărat că ei mai civilizați, și își permit să calce chiar totul în picioare.

Abia am reușit să dorm. Târziu, când vacarmul acela curăță în zădărnice muzică încetată. Am vrut să văd, să pricep... M-am suit pe un gard, peste iarbă, să mă uit la mari de se zbenguiau și urlau din toate puterile și se învârtiră și au pentru că apoi să se calce între ei în picioare, aerul vibra lovit de miile de unde sonore scapate din cutiile negre, cât casa de mari. Au bucurat lichide tari la început, iar apoi ceva ce semăna cu suc de struguri stricat și fermentat. Lovit de tunetele muzicii, am căzut de pe gard. Oare când au ascultat oamenii tăciunii cum crește iarba? Aia e muzică!

Bine că s-a terminat! Deocamdată. Pavajele sunt pline de urmele trecerii lor. Tot ce nu înțeleg de lumea mea, tot ce o murdăresc, parcă s-a adunat aici. Resturile de mâncare miroasă urât. Oamenii tăciunii! Dacă aici fac așa, cum o fi la ei acasă!? Acolo n-au de ce să se fie rușine. De fapt, cine mai ține de rușine? Nici măcar omul mărțuric și roșu ca mine nu mai roșu este când se ascunde într-o sticlă de bere. Ne adaptăm. Facem tot ce putem pentru a supraviețui. Astea sunt regulile oamenilor „cine nu se adaptează, pierde!”

Sfârșit de poveste! Uriașii cu pași și grei și mâini lungi adunându-se în jurul nostru întâmplătoare. Toți mărunții ierbișii se pitesc cum pot mai bine căutând adăpost. „Ne duc la groapa de gunoi!”, strigă, panicat, cineva. Noi și gunoaiele lor, pentru ei, totuna! Cui îi pasă că

vom sfârși îneca în „supa” aceea infectă, scufundată în întunericul haldelor de mizerii sau, în cel mai bun caz, ciugulii de una din sutele de pașeri ce se îngrăpeșă pe halda orașului? Omul și-a făcut datoria. S-a distrat, a făcut curat. Dar ce rămâne după „curățenia” lui? Simplu, ne-a curat!

Așa văzut mă mărșăluiesc la Zilele Oraului Oradea. Oamenii au văzut altceva. La fel ca în anii precedenți, a cincisprezecea ediție a Zilelor Oraului a avut loc în centrul Oradiei, unde, pe parcursul a trei zile, mii de orădeni și nu numai, s-au adunat pentru a viziona atât programe culturale și artistice, cât și pentru a participa la diferite evenimente interactive. Astfel, vineri ne-am bucurat de ceremonialul militar evocat de evenimentul depunerii coroanelor la Statuia Ostașului Român din Piața Independenței, dezvelirea statuii Aurel Lazăr, realizată de sculptorul Ion Mihele, precum și lansarea volumului „Aurel Lazăr și opera sa”. După ora 19, orădenii au fost invitați să se rădăcorească ziua orașului lor alături de interpreții Alex, Simplu, Direcția 5 și Loredana Groza, seara fiind încheiată cu un superb foc de artificii. Sâmbătă a avut loc concertul susținut de Mircea Florian al Rock Filarmonicii Oradea, iar în centrul orașului ne-am simțit bine alături de DJ Project. De asemenea, am admirat lucrările artiștilor plastici din județul Bihor. Duminică, Zilele Oraului Oradea au fost încheiate cu un splendid concert al trupei Nicu Alifantis și Zan la Filarmonica de Stat precum și de interpreții formațiilor rock Celelalte Cuvinte și Uriah Heep. În aceste zile de serbări pline de voie bună, tinerii de la Ecotop au fost și ei nerăbdători să se alăture în special distracției de sâmbătă duminică seara, nu însă fără a continua să observe conservarea naturii. Din păcate, putem afirma întocmai că și gândul celui, și nici de această dată, orădenii nu au fost atât de atenți pe cât s-ar fi convenit cu respectarea mediului înconjurător, dovadă acțiunile lor fiind însăși dezordinea și mizeria lăsată în urma distracției. Confortul personal, obiceiurile mai puțin civilizate precum și numărul redus de coșuri de gunoi au determinat oamenii să arunce de euri precum sticle goale de băuturi și mucuri de țigări pe spațiul verde din împrejurul Cetății Oradea.

Cu toate că la sfârșitul fiecărei zile a celui week-end oamenii plini și s-au preocupat îndeajuns de curățarea zonei festivităților, fără îndoială că ne-am fi simțit cu toții și mai bine dacă am fi avut de la început mai mult grijă de un loc atât de prețios precum este cetatea. În final însă, există totdeauna loc pentru mai bine și suntem convinși că anul viitor vom fi cu toții mai bine pregătiți pentru conservarea mediului.

Bureia Lelia,
17 ani

Aten ie la decibeli!

Azi e sâmb t . Toat lumea e relaxat pentru c e weekend. Pe strada Republicii e lini te. Toat lumea se bucur de prima zi nelucr toare. În sfâr it, prima zi în care putem sc pa de eful cic litor. Îns nu întregul corso se bucur de armonie. Plimbându-ne înspre Prim rie, pe pietonal , încep s se aud vag... zgomote, c ci altfel nu le pot numi. Apropiindu-ne mai mult, constat m cu uimire c s-au deschis o serie de magazine de îmbr c minte care mai de care mai "trendy". Nu tiu îns dac patronii au în eles conceptul de magazin. Personal, cred c magazinele de haine sunt destinate unui singur scop: cump r turile. Mergem s ne cump r m haine. Ideea proprietarilor este, a a cum se vede (sau mai bine zis, se aude) c oamenii vin la discotec . Sunt în l n uite aproximativ trei magazine care î i fac concuren , nu prin marf , ci prin volumul muzicii. Stând între aceste trei magazine nu prea po i vorbi cu partenerul t u de promenad pentru c ri ti ca el s nu aud nimic i s fii nevoit s repe i totul dup ce ie i din aceast zon . Nu îmi pot da seama care este mentalitatea acestor oameni, cum vor s î i atrag clientela. Pe lâng asta nu m pot imagina locuind deasupra acestor magazine. Ziua trebuie s fie un infern, pentru c (har Domnului!) noaptea, magazinele se închid. Altfel locuitorii acestor apartamente ar trebui s fie dota i cu dopuri pentru urechi.

Îndep rtându-ne de zgomot, inem direc ia c tre Prim rie. În zona în care se termin corso-ul, ne oprim la trecerea de pietoni, cu bun sim , ca s oferim prioritate ma inilor. Tocmai când am fi apucat s trecem, ne taie calea, milimetric, un nebun vitezoman cu muzica dat la maxim. Ce era acel zgomot infernal? Muzic house, cu bass-ul dat atât de tare, încât m mir c la s raca ma in nu îi cr pau geamurile. Frecven ele acestea joase aveau ca efect i vibra iile geamurilor apartamentelor învecinate. St m s ne gândim cum oare au ob inut permis de conducere ace ti vitezomani, da' i cum pot face fa polu rii fonice pe care ei în i i a creat-o. Cum li se poate permite s circule pe str zi?

R spunsul îns vine scurt i imediat: tr im în România. Viteza este i ea o problem în sine, dar muzica dat prea tare agraveaz situa ia. oferului îi este distras aten ia i nu mai poate fi atent la drum. 35 % din accidentele rutiere se datoreaz sonorului dat prea tare în timpul ofatului. Pe lâng accidente rutiere, persoanele aflate în ma in nu pot auzi niciun sunet venind din exteriorul ei. Nu pot auzi nicio ma in de salvare, poli ie sau pompieri, c rora trebuie s le ofere prioritate, tr gând pe dreapta. Dar cum decibelii au atins cota maxim , nici nu putem spera c urechile "fine" ale ascult torului pot auzi ceva. Chiar dac via a cuiva depinde de asta.

Sc pând cu via , travers m strada i, dup înc cinci minute de mers, ajungem la pasajul Vulturul Negru, minunându-ne cât de multe baruri, puburi, cafenele (numi i-le voi cum vre i) s-au deschis în ultimii doi ani. Bineîn eles c i în acest caz, localurile se lupt pentru câ i mai mul i clien i. Dar ce s faci? Asta e legea junglei. A a se face selec ia natural i trebuie s dovedeasc Mamei Natur c sunt ap i pentru a tr i în acest mediu. Într-adev r, muzica ce se aude din aceste baruri nu este dat exagerat de tare, dar exist oameni care se iau la întrecere cu barurile. Cine vorbe te cel mai tare, e "cel mai tare". Dac nu url mai tare decât un urangutan i nu vorbe te cu onomatopee neîntrerupte decât de un cuvin el-dou , atunci nu trece testul i nu e acceptat în grup.

La vederea acestor manifest ri, o lu m la fug pentru a fi siguri c mai tr im la ie irea din pasaj. i într-adev r, am supravie uit. Ne îndrept m, dup un vot scurt, pentru c e unanimitate, spre Parcul 1 Decembrie. Ne a ez m pe o banc i începem s „ascult m”, în sfâr it, lini tea. Inevitabil, dup scurt timp, încep s mi une agitate tramvaiele, autobuzele i, completându-ne supradoza de noxe, sute de ma ini. Nici nu tii care zgomot te îngroze te cel mai tare. Totu i e mai pl cut între arbori, la umbr . Printre crengile dese ale copacilor (înc) verzi se z re te un avion. Aici jos, nu se aude bârâitul îngrozitor pe care îl produce, dar putem s ne

imagin m ce intensitate are dac atunci când un avion aterizeaz pe o pist dintr-un aeroport scoate un zgomot greu suportat de urechile noastre, chiar dac motorul nu este la tura ie maxim în momentul ateriz rii. Are un efect devastator pentru stratul de ozon, având în vedere altitudinile la care zboar , foarte apropiate de acesta. În plus, tia i c avioanele care fac curse pe distan e mai lungi penetreaz stratul de ozon pentru a se afla la o în l ime mai mare, reducând astfel costul zborului? Oradea, în schimb, are un mare noroc, aeroportul fiind destul de departe de ora , altfel ar fi trebuit s suport m vacarmul zi de zi.

F cându-se întuneric o lu m c tre cas . Pe drum, huruitul ma inilor nu se opre te nici m car acum când se las soarele. Ajun i acas , vrem s ne odihnim dup plimbarea lung ie pe care am f cut-o. Îns nu se prea poate, din cauza vecinilor: unul taie lemne cu drujba, cel lalt d g uri cu borma ina i, inevitabil, un al treilea vecin ascult mane la maxim. Dac nu e la maxim, nu se poate. Nu în eleg de ce oamenii caut s dea muzica pe care o ascult cât mai tare. Nu pricep ce satisfac ie î i poate da faptul c pulseaz timpanul, gata-gata s se fisurze. Muzica dat tare este unul dintre principalele motive pentru care exist oameni cu deficien e auditive.

Când vreau s m pun în pat i s încerc s adorm, încep petrecerile care au loc în fiecare sâmb t la restaurantul „Ciuperca”. Se aude muzic l ut reasc de la nun i. Dup încheierea festivit ilor, au loc, bineîn teles, focuri de artificii. Obligatorii!

Dup aceast zi plin de zgomote, huruituri, sunete prea puternice i, nu în ultimul rând, onomatopee, am un mesaj foarte important pentru to i oamenii care au citit aceste rânduri „decupate” din experien a mea personal : aten ie la decibeli!

Bugariu Anca,
16 ani

DE DRAGUL MEDIULUI

Fraierii de noi... ce mânc m mâine?

De ce m-oi fi n scut eu cu "harul" de a proteja mediul?... S fiu doar eu sau suntem mai mul i? De multe ori îmi pun întrebarea asta... Sau poate nu e un har, poate c doar gândesc normal... într-o lume lovit de o a-zis grij a zilei de mâine. M simt ciudat.

A a începe pentru mine aventura fiec rei zile petrecute în ora . M trezesc diminea a i, primul lucru, aud la tiri cum unul din ciurda barosanilor de sus ne avertizeaz : "în ara asta se moare de foame, oamenii sunt plini de griji iar ei se gândesc la mediu (nn. ecologi tii)". Stai i te gânde ti... ce oameni mai sunt i tia... i se rupe inima când auzi ce p esc s rmanii români cu care soarta a fost nedreapt ... oare s nu fie soarta pe care au ales-o cu propria voia ? Se face târziu i trebuie s plec de-acas . Cu o râvn demn de o cauz mai

bun dau piept cu aerul împu it de-afar . De unde o fi venind duhoarea? A... stai, îmi spune cineva: "ar trebui s - i faci griji legat de ce poate s apar în via a ta azi!". Ascult vocea i îmi pun o întrebare: oare grija mea nu e duhoarea de afar ? E prea mult deja s g sesc o solu ie... a întrece limita bunului sim al grijii de mâine. M lamentez, nu pot eu rezolva toate problemele... i totu i... eu de ce observ c pute? În timp ce adulmec aerul mai abitir ca un câine de vân toare, poate îmi voi da seama de la ce vine duhoarea, a ce naiba miroase, zeci de oameni trec nep s tori pe lâng mine. "Probabil sunt ap sa i de grija zilei de mâine", îmi spun în sinea mea. Câte unul mai scap câte un pachet de ig ri sau vreun bilet de tramvai. M gândesc s nu le spun nimic c au probleme... a a m-a informat cel de la televizor. Unul se opre te: "B i

looserilor, strânge i i voi jegul din ora c nu mai suport! Auzi, v-a i îndr gostit de o salcie de pe mal... Ce fraieri!" M fac c nu aud i merg mai departe. Apoi îmi dau seama c am f cut gre eala s las o insign cu însemne de mediu pe mine... Grav gre eal în societatea de azi... Dar ti i ceva... nu mai suport i cred c o s bat pe cineva (la cap!), într-o bun zi. A a, de dragul mediului.

E sear . Din nou acas , din nou în pat, din nou cu gândurile mele. Primul lucru care-mi trece prin minte: De ce m-oi fi n scut eu cu harul sta?

PS: Orice asem nare cu personaje din realitate e perfect voit . A a... de dragul mediului...

Verde-n față !!!

tia i c ...

- până la 90% din sticla nou poate fi f cut din sticl revalorificat , ceea ce ar economisi energie i materie prim
- o cutie de aluminiu dispare natural în 100 de ani. Cojile de banane i cotoarele de mere dispar în 2 ani. Pungile din plastic dispar în aproape 30 de ani
- mai pu in de 2% din rezerva de ap de pe Glob este de ap dulce
- o ma in obi nuit produce într-un an 3 tone de dioxid de carbon, care se evapor în atmosfer
- un robinet defect (din care curge o picatur de ap pe secund) pierde 25 de litri de ap pe zi, lucru care nu numai risipe te apa, dar i energia folosit pentru a epura acea cantitate de ap potabil

Caseta de redac ie

ef de redac ie: Caba Atena;
Redactori: Gabor Sonia, Bugariu Anca, Caba Atena, David Raluca, Talpo Mircea, Bure ia Lelia, Ianc Raluca;
Tehnoredactor: Toth Norbert;
Fotoreporteri: Gabor Sonia, David Raluca.

Adresa: ECOTOP Oradea
410067, P- a Independen ei 39, Cetatea Oradea, Corp I
tel: 0359-425590, 0359-425591, fax: 0259-441681
e-mail: ecotop@rdslink.ro
web: http://www.ecotoporadea.ro

A tept m p reri i sugestii la: redactia.verdenfata@yahoo.com
Po i citi acest ziar online pe: www.ecotoporadea.ro i www.oradeaverde.ro

